

Timothy Zahn

Mist Encounter

Fordította: Modi

Szerkesztette: teglov

Szóval...

...most egy egész kis novellát lefordítottam, nem mást, mint a Mist Encounter-t. A történet röviden arról szól, hogy hogyan találtak rá a birodalmiak Thrawn-ra az Ismeretlen Vidéken. A történetre nagyon sok utalás van a magyarul is megjelent Thrawn keze cilusban. (A múlt kísértete, A jövő látomása) Mitth'raw'nuruodo egy katonai lángelme, akit a saját népe száműz egy lakatlan bolygóra. Míg a Kirepülés Terv idejében egy életerős, mindent megismerni vágyó taktikai zseni, itt már megviselte a száműzetés, és azzá a hideg emberré lett, akit a Thrawn trilógiából megismerhetünk. A chissek (akik ebben a korban jelentős hatalommal bírnak a galaxisban) egyszerűen eldobták azt a hihetetlen lehetőséget, amit Thrawn jelenthetett volna számukra, mert a nézetei nem egyeztek meg a chiss katonai vezetőkéivel. Ez a páratlan lángelme egyedül élt egy sivár bolygón, elpazarolva a tehetségét.

A mű másik érdekessége, hogy noha több mint tíz évvel ezelőtt íródott, pontosan egy héttel a Sithek bosszúja után játszódik. Az olvasó megfigyelheti az akkori elképzeléseket a birodalom kialakulásáról.

Timothy Zahn: Különös találkozás

Az utolsó két ugrás rövid volt, és az ismert úr peremére helyezte a Starwayman-t, egy kicsit még azon is túlra. Az elmélet, legalábbis ahogy Booster Terrik fáradságtól elködösült elméje emlékezett rá, az volt, hogy egyetlen parancsnok sem lenne annyira őrült, hogy kockára tegyen egy Victory osztályú csillagrombolót, egy senkiházi csempészt üldözve ismeretlen területen.

Az elmélet eddig még nem működött. Talán a harmadik alkalom lesz a szerencsés csoda, amire a reménytelen helyzetükben annyira szükségük volt.

Vagy talán a harmadik alkalommal a Starwayman pont időben fog kilépni a hiperútból ahhoz, hogy egy bolygó méretű tömeg összezúzza. Megvoltak az okai annak, hogy miért tartották hülye ötletnek azt, hogy vakon ugorjanak feltérképezetlen területre.

Terrik mögött felsóhajtott a borlovi partnere, Lloillun. - Jól van - mondta Terrik, megmarkolva a hiperúr kart, és próbált nem gondolni az ismeretlen csillagrendszerre és az ismeretlen bolygó méretű tömegeire pontosan előttük. - Nézzük elég okosak-e ahhoz, hogy most feladják.

Előre nyomta a kart, és a hiperúr pöttyözött ege megnyúlt, majd újra előtűnt a csillagos ég. Pontosán előttük, a rendszer napja egy apró messzi korong volt, világossárga fénnel

ragyogva. Összeszedve magát, Terrik rápillantott a hátsó képernyőre.

És egy másodperc tört része alatt a csillagromboló megjelent mögöttük. Terrik felsóhajtott, ahhoz is túl kimerülten, hogy káromkodjon. Szóval így állunk. Nem tudta elérni, hogy a csillagromboló szem elől tévessze, nem tudta lehagyni, és nem tudná legyőzni sem. A maradék lehetőségek a megadás és az atomokká robbanás voltak.

Csak remélni tudta, hogy az utóbbi lehetőség nem az egyetlen volt, ami a parancsnokot ott hátul érdekli.

Llollulion trillázó hangot adott ki. - Viccelsz, ugye? - Terrik a szemöldökét ráncolta, és megfordult, hogy odanézzon. - Hol?

Llollulion kifelé mutatott, jobbra a mennyezeten túlra a tollaival. Egy bolygó volt az, teljes méretű, elég közel a napjához a megfelelő hőmérséklethez, az életlen széle bizonyíték a meglehetősen vastag légkör meglétére.

És csupán tízpercnyi útra volt, ha teljes gázzal haladnak.

Llollulion megint trillázott. - Érted, partner - egyezett bele Terrik, átirányítva az energiát a valóstér hajtóművekbe, és erősen jobbra fordítva a Starwayman-t. Nem tudtak elmenekülni, lehagyni vagy legyőzni az üldözőiket.

De talán el tudnak bújni előlük.

- A célpont irányt változtatott, kapitány - mondta egy hang a tisztí árokból. - A bolygó felé mennek.

- Értettem - mondta Voss Parck kapitány összeszorított fogakkal, ahogy nézte a zsákmányukat gyorsan a bolygó felé menni. Természetesen a csempészek a bolygó felé mentek. Milyen más lehetőségük lett volna? Már azóta várt erre a mozdulatra, hogy a Strikefast kijött a hiperútból, és már parancsokat is adott rá, hogy megakadályozzák.

Parancsokat, amik megmagyarázhatatlan módon nem lettek végrehajtva.

- Hadnagy, mi tartja vissza azokat a TIE vadászokat? - kiáltotta a kommunikációs tiszt felé.

- A hangár irányítóközpontja jelenti, hogy problémáik vannak a tartórúdokról való leeresztésükkel - mondta a tiszt. - Kettő szabadon van, de a többi...

- Kettő szabadon? - vágott közbe Parck. - Mire várnak? Indítsa őket!

- Igen, uram.

Parck lesétált a hídon, halkan káromkodva. Az üresfejű technikusok, akik ragaszkodtak a tökéletesen működő felszerelések állandó újratervezéséhez, és a szabályokhoz

kötött tisztek, akiknek nem volt agyuk ahhoz, hogy módosítsák a standard felszállási procedúrát, amikor szükséges, szóval ezek között az egész flotta süketekből állt.

De ez hamarosan megváltozik. Pont egy héttel ezelőtt érték el a hírek a Külső Gyűrűt, hogy Palpatine főkancellár* az újjászervezett Birodalom császárává nevezte ki magát, és személyesen a gondjaiba veszi ezt a káoszt. Néhány rangidős tiszt a flottából már állást foglalt, kifejezve a fenntartásait a helyzettel kapcsolatban. Saját maga számára Parck biztos volt benne, hogy Palpatine és a képzeletbeli politikája hamarosan helyrehozza a dolgokat.

Megakadt a szeme valamin a hajó orránál, jobboldalt: a két TIE vadász végre elfele haladt, a csempészek megkésett üldözése közben. Visszanézett a másik gépre, és gyors fejszámolást végzett.

- Mondd meg a hangárirányításnak, hogy indítsák a többi TIE vadászt is - parancsolta a kommunikációs tisztnek. - A teherhajó eléri a bolygót, mielőtt ez a kettő utolérné. Ki kell füstölnünk őket.

És ki is füstölné. Annak a hajónak a rakománya, úgy sejtette, az egyik kicsi, de annál hangosabb ellenállási csoporté volt, ami újabban fel szokott bukkanni Palpatine Új Rendjét ellenezve.

Annak a csoportnak a helye jó kis nyeremény lenne, amit majd bemutatathatna az új császárnak... és a Strikefast nem azért jött

el ideáig, az Ismeretlen Űrbe, hogy elveszítse azt a nyereményt.

A légkör felsőbb részében voltak, egy jó helyet keresve, ahol elbújhatnak, amikor Lloillulon elkezdte észrevenni az energiaszivárgásokat.

- Ajjaj - morgott Terrik, egy gyors pillantást vetve a képernyőre, ahogy az irányításért küzdött a légkörrel szemben. Rendben, egy energiaforrás volt, egyedül egy egyenlítő körüli erdőben, negyedakkora távolságra, mint a látóhatár. - Nem jó. Duplán nem jó.

Lloillulon eltrillázott egy kérdést. - Mert pont akkora, mint egy kisebb bázis generátora, azért- mondta neki Terrik. - Itt kint, a semmi közepén, ez vagy egy csempésztanyát jelent, vagy egy kalózbándát. Esetleg a flotta egy előretolt felderítő állását. Akárhogy is, senki olyat, aki szívesen látna minket.

Hacsak... Terrik gondolkodva ráharapott a szájára. Az a két vadász mögöttük percről-percre közelebb ér, még akkor is, ha most rögtön leszállna a Starwayman-nel, képesek lennének felismerni a hajó által sugárzott energiát, mielőtt mindent le tudna kapcsolni.

De ha elmenne amellett a másik energiaforrás mellett, akkor lenne rá esély, hogy az üldözői szenzorait megzavarja, éppen csak annyira, hogy észrevétlenül landolni tudjon.

Egy próbát úgyis megért. - Kapaszkodj! Irányt változtatok - figyelmeztette Llollulion-t, erősen balra döntve a hajót.

- Üzembe állítottad már a hármast?

A borlovi igenlően trillázott. - Rendben - mondta Terrik. - Hamarosan, ahogy azok a vadászok lőtávolságba érnek, nézd meg, hogy mit tudsz tenni annak érdekében, hogy a leszedd őket.

Elérték az erdőt, és szorosan a fák koronája fölött repültek, amikor Llollulion felnyitotta a Starwayman hármass lézerágyúját, és hamar kiderült, hogy az üldöző TIE vadászok közel sem töltöttek elég időt a légköri harc gyakorlásával. Egy fél tucat sorozat a heves lézertűzből, és Llollulion örömrillázásban tört ki.

- Igen, szuper - morogta Terrik, és érezte, hogy egy izzadságcsepp gördült le az arcán, ahogy a műszerfal fölé görnyedt. Az egyik TIE vadász már lángoló roncsalmaz volt az erdőben, messze mögöttük, és a másik irányíthatatlanul forgott száz méterrel a hajó jobb oldalától, ugyanúgy gyorsan feledésbe merülve.

De a Starwayman is találatot kapott, és már majdnem elérték az ismeretlen energiaforrást, ami pontosan előttük volt. Az ott

lakók mostanra már biztosan értesítve lettek a két hajó érkezéséről. És ha nem voltak érdekeltek a fogadásukban...

A második TIE vadász hatalmas robajjal eltűnt a fák között, és egy pillanattal később a Starwayman már egy kisebb tisztás fölött repült. Terrik megpillantott egy apró házat, ami úgy nézett ki az egyik oldalon, mint egy raktár, és két nagy fémdoboznak a másikon.

És aztán elhagyták, újra az erdő fölött repülve, egy repedésekkel teli szikla felé haladva a közelben. Llollulion sürgetően trillázott. - Adj egy másodpercet, rendben? - morogta neki Terrik, erősen balra döntve a Starwayman-t. - Nem felejtetem el, hogy leszállunk. Mi? Azt akarod, hogy amellet a hely mellett landoljunk?

Llollulion lecsillapodott, hallhatóan rosszkedvűen. De Terrik-et nem érdekelte.

A trükk működött - talán - és csak ez számított.

A Starwayman az egyik barlangban volt, a szikla oldalában, védve attól, hogy észrevegyék. Minden rendszere lekapcsolva, mielőtt a TIE vadászok újabb hulláma elhúzott fölöttük.

- Ez nem... - Parck kapitány hangja sötéten csengett Mosh Barris ezredes fülében. - ...pontosan az a hír, amit hallani akartam, ezredes. Teljesen biztos ebben?

- Igen, uram - mondta Barris, a magas derékszögű dobozokat bámulva, amik a ház mögött álltak, amit a tisztáson találtak, savanyú ízzel a szájában. - A jelzések a főgenerátoron azt mutatják. A 3PO tolmácsdroidunk még sohasem látott ilyet.

- Az nem szükségszerűen bizonyít akármit is - ellenkezett Parck. - Ezek a közelebbi szélei az Ismeretlen Űrnek biztosan ismertek az alkalmi kereskedők vagy csempészek számára. Könnyen lehet, hogy ez az otthona vagy a menedéke egy ilyen embernek, vagy ismert idegen faj egyedének, aki éppen ide vetődött.

- Ez lehetséges, uram - mondta Barris. - De szerintem valószínűtlen. Az épületek maguk, úgy néz ki, nem helyi anyagokból épültek, és nagyrészüket ismeretlen eredetű. Szerintem egy hajótörés túlélőjével állunk szemben.

- Aki aztán elvándorolt valahová, és meghalt - zsémbelődött Parck.

- Vagy elfutott, amikor hallotta, hogy jövünk - mondta Barris. - Nem tudjuk megmondani, hogy mióta elhagyatott a hely. Akárhogy is, megmarad a tény, hogy egy idegen táborhely.

Egy halk sóhajtas ütötte meg Barris fülét. Egy sóhajtas, és a káromkodás nyoma mögötte. - És ezáltal az TII rendelethez vagyunk kötve.

- Igen, uram - helyeselt Barris, csöndesen megismételve a kapitány káromkodását. A Találkozás Ismeretlen Idegenekkel szekciója a jelenlegi rendeleteknek egy ereklje volt a Köztársaság dicső napjaiból, amikor még új idegen fajt fedeztek fel minden második héten, és a Szenátus minden igyekezetével azon volt, hogy teljes értékű tagságot adjon minden bozontos vagy fodros lénynek, amibe egy Dreadnaught vagy Carrack cirkáló botlott bele véletlenül. A modern flottának nem volt feladata ilyen mindennapos munkákkal foglalkozni, és még kevesebb érdeke, ahogy a hadvezetőség folyamatosan hangoztatta.

Barris hallott pletykákat arról, hogy Palpatine császár személyesen biztosította a hadvezetőséget arról, hogy a régimódi rendeleteket hamarosan visszavonja.

De jelenleg még mindig a listán voltak, és túl sok szenátor támogatta őket. Ami azt jelentette, hogy nincs mást tenni, mint engedelmeskedni nekik.

- Jól van - morogta Parck. - Úgy néz ki, hogy legalább egy éjszakát ott lent fog tölteni. Jobb lesz, ha az emberei kényelembe helyezik magukat. Összerakok egy technikai analízáló csoportot, és leküldöm őket, hogy vessenek rá egy pillantást. Tartsa nyitva a szemét arra az esetre, ha a számkivetettje visszajönne.

- Azt fogjuk tenni - biztosította Barris. - Mi legyen a csempészekkel?

- A TIE vadászok még keresik őket - mondta Parck. - Ha nem találják meg a hajót, mire maga végez ott, akkor átváltunk felszíni keresésre.

- Barris ezredes? - egy ideges hang közbevágott. - Itt Kavren hadnagy a TIE vadász lezuhanásának a helyszínéről, nyugatra a tábortól. Sajnálom, hogy megzavarom, de tényleg úgy hiszem, hogy ezt látnia kell.

Barris végignézett a tisztáson, ahol a keresőbrigádok fényei alkalmanként megvilágították a délutáni köd csápjait, amik a fák közül kezdtek előjönni. Nem tartotta Kavren-t lobbanékony típusnak, de egyértelműen hallani lehetett az undort a férfi hangjában. - Mindjárt ott leszek - mondta. - Engedelmével, kapitány.

- Menjen csak, ezredes- mondta Parck. - Később majd beszélünk.

A fények visszatükröződése a ködben kicsit megtévesztő volt, de így sem volt több egy három perces sétánál, a tisztás szélétől az elsötétült földig, ahol a TIE vadász nekirohant a földnek és felrobbant. Még néhány pillanat a levegőben, gondolta Barris fanyarul, és semmi nem maradt volna az idegen táborból, amit tanulmányozhatnának. Kár.

Kavren és négy katona várta Barris-t, ahogy elérte őket. A hadnagy háta természetellenesen feszes volt, a katonák arca eltűnt a fekete sisakjuk pereme mögött. A fűben, a lábuknál ott feküdt a TIE pilóta elernyedten, a ruhája ráéggve és szétszakítva.

- Pontosan itt találtuk, ezredes - mondta Kavren, rámutatva a pilótaöltözetre. - Néhány méterre a roncstól. Vessen rá egy pillantást.

Barris a térdére ereszkedett. A sisak meg volt lazulva a ruha nyakánál, és az első kapocs kinyílt. És a pilótaruha ki volt tömve...

- Mi a fene? - mondta a homlokát ráncolva.

- Fű, uram - erősítette meg Kavren, kicsit remegő hangon. - Fű, levelek, meg egy csomó abból a vicces szagú vörös bogyóból. És ez mind. A holttest eltűnt.

Barris körbenézett a fákon. A köd közöttük lebegő csápjaitól, és a hűvös szellőtől összeszorult a gyomra. - Keresték már?

- Még nem, uram - mondta Kavren. - Úgy gondoltam jobb lenne először magát értesíteni. Ha bennszülöttek vannak a térségben...

Nem fejezte be a mondatot, de nem is igazán kellett. Ahogy legtöbb tiszt a flottánál, Barris is összefutott már

bennszülöttekkel. - Wyan őrnagy? - mondta a komlinkjébe, miközben felegyenesedett. - Itt Barris ezredes.

- Igen, ezredes - az őrnagy hangja a fülébe jött.

- Azt akarom, hogy azonnal vegye körbe a táborhelyet - parancsolta Barris. Valamin megakadt a szeme az egyik bokor mellett, és közelebb lépett, hogy megnézzé. A TIE vadász túlélőkészlete volt az, szétszaggatva. - Helyi bennszülöttek vannak itt kint.

- Értem - mondta Wyan, a hangja hirtelen felélénkült, és hivatalos lett. Neki is voltak már tapasztalatai bennszülöttekkel.

- Van egy csapatszállító, ami kész elhagyni a Strikefast-ot. Felhívom őket, és megmondom, hogy rakjanak fel még egy osztag rohamosztagost a fedélzetre.

- Legyen inkább egy szakasz - mondta neki Barris. Lehajolt a túlélőkészlet mögött, és kinyitotta. - Úgy néz ki, hogy elvitte a pilóta pisztolyát, tartalék energiacelláit, és sokkgránátjait.

- Csodás - morogta Wyan. - Primitív lények fegyverekkel. Pont amire szükségünk van.

- Talán elég tapintatosak lesznek ahhoz, hogy felrobbantsák magukat, mielőtt elérnek hozzánk - mondta Barris, felvéve a készletet, aztán felállt megint.

- Mindig reménykedhetünk, uram - helyeselt Wyan. - Elindítom a biztonsági intézkedéseket most rögtön.

- Jól van. Barris kilép - Barris odalépett a katonákhoz, és odanyújtotta a kifosztott túlélőcsomagot Kavren-nak. - Szeretném, hogy a repülősruhát és a tartozékait visszavigyék a táborba tanulmányozásra, hadnagy. Aztán vegyen maga mellé néhány katonát, és kezdje el a terület feltérképezését. Meg akarom találni a pilóta holttestét.

- Uram - mondta Wyan őrnagy, odalépve a vizsgálóasztalhoz, és gyorsan megmerevedve tisztelgett. - A biztonsági gyűrű a helyén van.

- Jó - mondta Barris, felnézve az égre, keresztül az átlátszó időjárást elszigetelő mennyezeten. Épp időben. Itt teljes éjszaka volt, és a napnyugtával elkerülhetetlenül együtt jártak az éjszakai ragadozók. Nem is említve a barátságtalan helyeket. - Valami hír a keresőcsapatról?

- Eddig semmi jele a pilóta holttestének - mondta Wyan. De találtak jónéhány darabot a túlélőcsomagból, elszórva mindenfelé, mintha állatok lettek volna. Talán a bennszülötteink csak szétszedték anélkül, hogy valamit is megtartottak volna belőle.

- Talán - mondta Barris. - De amíg nem találják meg a pisztolyt, azt tanácsolom, hogy továbbra is úgy tekintsék, hogy valaki épp ránk céloz vele.

- Igen, uram - Wyan az asztal felé intett. - Szóval az volt a pilótaöltözékben?

- Igen - mondta Barris, aztán visszanézett a vizsgálóasztalt beterítő növényi életre, és a két technikusra, akik a még mindig rendszerezték őket. Egy furcsa aroma szállt a levegőben, valószínűleg a bogyókból, amiket szétvágtak vizsgálat céljából.

- Eddig úgy néz ki, hogy csak helyi fű, levél, és azok a bogyók. Talán valami helyi rituálé.

Figyelmeztetés nélkül jött a felvillanás és a villámcsapás a hátuk mögül.

- Fedezékbe! - ordította Barris, megfordult, és egy térdre ereszkedett, ahogy kihúzta a pisztolyát. Félúton a tisztás szélétől a fű még izzott egy részen, a robbanás utóhatásaként. Mögötte katonák futottak a legközelebbi részéhez az őrhelynek, a fegyvereik kihúzva és használatra készen.

Valaki felkapcsolta a keresővilágítást Barris mögött, és a briliáns fény elterült az erdő mentén, kivilágítva a fák között tekergő ködöt. Barris követte a fénypontot a szemével, erősen megmarkolva a fegyverét, ahogy próbálta megpillantani az ellenséget, aki megtámadta őket.

Hozzápréselődött a földhöz, ahogy egy második robbanás jött jobbra mögüle.

- Ezredes! - hallotta Wyan ordítását, elnyomva a füle csengését.

- Jól vagyok - ordította vissza Barris, körbefordulva a hasán. Egy mesterien pontos támadás: a füvek és levelek gyűjteménye az asztalon lángolt, az asztal pedig észrevehetően elgörbült a robbanástól. Mögötte a földön a két technikus a hasán feküdt, megpróbálva összepréselni magukat a fűbe.

A komlink életrekelt, tömör parancsokkal és helyzetjelentésekkel. Barris kimaradt belőlük, ott maradt, ahol volt, és felkészítette magát az elkerülhetetlen harmadik robbanásra.

De az elkerülhetetlen nem történt meg. - Minden katona bejelentkezett - jelentette Wyan egy perccel később, közelebbhúzódva Barris oldalához. - Teljes keresést végeznek az erdő első húsz méterén, de eddig semmi. Akárkik is voltak, úgy tűnik elmentek.

- Tekintve, hogy senki sem látott semmit az első alkalommal sem, a tény, hogy nem látnak senkit most sem, nem túl kedvező - jelentette Barris, óvatosan felállt, és leporolta magát a szabad kezével.

- Kezd elég ködös lenni az idő itt kint - mondta Wyan. - Eléggé hátráltatva a láthatóságot.

- A helyieknek úgy tűnik nincs vele gondja - mutatott rá Barris. Mi a fene volt az a két robbanás egyébként is? Nem voltak elég erősek ahhoz, hogy sokkgránátok legyenek.

- Egyetértek, uram - mondta Wyan. - Arra tippelek, hogy fegyverek energiacellái voltak, biztosíték nélkül.

Egy furcsa érzés futott végig Barris hátán. - Ez nem úgy hangzik, mint valami, amire a bennszülöttek rájönnének - mondta.

- Tudom - helyeselt Wyan. Úgy gondolja, hogy az idegenünk visszajött?

Barris kibámult az erdő feketeségébe. - Vagy talán a csempészeink.

- Hm - mondta Wyan gondolkodva. - Úgy gondolod, megpróbálnak elriasztani minket?

- Vagy megpróbálják elérni, hogy körbe-körbe futkossunk - Barris átállította a komlinkjét távolsági adásra. - Strikefast, itt Barris ezredes.

- Itt Parck kapitány - jött Parck hangja rögtön. - Mi történik odalent?

- Megtámadtak minket - mondta neki Barris. - Két robbanás a táborhelynél, egyik sem okozott jelentős kárt.

- A támadók?

- Semmi jelük eddig. Még keressük őket.

- Talán nagyobb távolságból juttatták oda a robbanóanyagot - mondta Parck. - Elküldök néhány TIE vadászt, hogy körülnézzenek. Készüljenek.

Barris kikapcsolta, aztán visszalépett a vizsgálóasztalhoz. Igen, valamilyen erős katapult, bőven a védőgyűrűn túlról löve. Ez megmagyarázná, hogy miért nem talált senki semmit.

Megállt, felnézett a mennyezet maradványaira, amik finoman fodoródtak a szélben. Nem, az nem működött volna. Minden ami fölülről jött volna, át kellett volna hogy jusson a tetőn, mielőtt eltalálta az asztalt. Az nem történhetett meg anélkül, hogy hallotta volna, nemde?

Valami megmozdult Barris szeme sarkában. Arrébrántotta a fegyverét, de csak egy apró éjszakai állat volt az, épp átrohant a tisztáson. - Wyan őrnagy? - hívta.

- Igen, ezredes? - mondta Wyan, körbelépkedve a csapatszállító orrát.

- Kapcsoljon fel néhány fényszórót! - parancsolta Barris, a fákra mutatva. - Azt akarom, hogy az erdő egész gyűrűje kivilágosodjon, az talán segítene eltüntetni a köd egy részét. És indítsa be a félgömb szenzor képernyőjét. Nem akarom, hogy több bomba átjusson anélkül, hogy legalább tudnánk a jövetelükről.

Wyan válasza nem hallatszódott a hirtelen hangzavarban, ahogy két TIE vadász elrepült a fák lombjai fölött. - Mi? - kérdezte Barris.

- Csak rámutattam, hogy nagyon sok madár és madárméretű dolog röpköd itt - válaszolta Wyan. - Kis felszíni állatok is. Majdnem kifordult a bokám, amikor ráléptem az egyikre egy perccel ezelőtt. Ha túlságosan kiterjesztjük az érzékelőt, akár egész este riadóztatni fog.

Barris grimaszolt, de az őrnagynak igaza volt. - Rendben, akkor felejtse el - morogta. - Csak kapcsolja fel azokat a...

Hirtelen a legközelebbi fákat megvilágosította egy tűzgömb, ami az erdőből tört elő, közvetlenül előttük. - Mi a? - ordította Wyan.

- Lezuhant a TIE! - mondta Barris, majd mérgesen bekapcsolta a komlinket. - Zuhanás csoport, a csapatszállítóhoz!

Kikapcsolta a komlinket, és már kezdett volna káromkodni, amikor a messzi ütközés lökéshulláma végigsöpört a táboron.

- Van valami ötlete, hogy mi szedte le? - kérdezte Parck hangja Barris fülében.

- Még nincs, uram - mondta Barris, a gyomra forrott a haragtól.

- A zuhanás csoport csak most tért vissza a vadász felvevőórúdjával. És a pilóta holttestével.

Parck mormogott valamit a bajsza alatt. - Legalább azelőtt értek oda, hogy a helyieknek lett volna idejük ellopni ezt is.

- Nem, uram, nem találták meg a holttestet - mondta Barris. - De most volt idejük átkutatni a túlélőkészletet. A zuhanás csoport szétszaggatva találta, és a tartalmát szétszórva, pont mint az előzőnél.

- És semmi nyoma a fegyvernek, az energiacelláknak és a sokkgránátoknak?

- Nem, uram - egy hosszú ideig csönd volt a csatornán, és Barris azon kapta magát, hogy az erdőt bámulja a táborhelyen túl. A fényszórók, amiket iderendelt, fel lettek állítva a tisztáson belül, fényárba vonva az erdőt. Rovarok és éjszakai madarak futkároztak a területen, egyértelműen megzavarodva a mesterséges nappaltól, a nagyobbak gyorsan mozgó árnyékokat vetettek a fákra.

- Maga a parancsnok a színtéren, ezredes - mondta végre Parck. - De a véleményem szerint ez már jóval túlment a helyiek apró kellemetlenségein. Biztos benne, hogy a csempészek nem érintettek?

- Én is azon gondolkoztam, kapitány - mondta Barris. - Lehet, hogy van valami a közelben, amit nem akarják, hogy megtaláljuk, és megpróbálnak lecsalni minket ide.

- Ez talán megmagyarázná a támadásokat - helyeselt Parck. -
Mi van a pilótaöltözékekkel, amit megtömtek fűvel?

- Valószínűleg elterelés - mondta Barris. ? Valami, ami
meggyőz minket arról, hogy csak primitív helyi létformákkal
van dolgunk.

- Kivéve ha a primitívekkel és a csempészekkel is dolgunk van -
javasolta Parck. - Az talán - egy perc - megzavarta magát -
Ezredes, megvizsgálta a pilótaöltözetet magát?

- Én... - Barris felhúzta a szemöldökét. - Most, hogy említi,
uram, nem hinném. Jobban érdekelt minket a...

- Menjen és nézzen rá most - szakította félbe Parck. -
Különösen azt, hogy a komlinket eltávolították-e a sisakból.

Egy pár percbe telt megtalálni, hogy hol tárolták a technikusok
az öltözetet. További tíz másodpercbe telt megbizonyosodni
róla, hogy a komlinket valóban eltávolították.

- Okos kis kígyók - mormogta Parck, amikor Barris elújságolta a
történeteket. - Még azt is mondhatnám, Inspiráló. Mi van a
másik öltözékekkel, amit most hoztak vissza a táborba.

- Most ellenőrzik - mondta neki Barris, azt nézve, hogy mire
megy vele Wyan őrnagy és az egyik rohamosztagos. - Őrnagy?

- A komlink még itt van - erősítette meg Wyan. - Nem volt
idejük rá, hogy elmozdítsák.

- Vagy nem akartak vele bajlódni - mutatott rá Barris. - Már így is lehallgathatták a kommunikációnkat.

- Sokáig nem - mondta Parck elégtétellel. - Elrendeltem, hogy azt a frekvenciát kapcsolják le, amit a komlink használt.

- Igen, uram - mondta Barris megrándulva. Épp elég, hogy a csempészek elváltak ilyen sokáig a lopottal. De hogy az irányító tiszt legyen az, aki észreveszi... - Még itt kell lenniük a közelben. Összeszedek néhány őrzőratot, és megpróbálom kifüstölni őket.

- Csak semmi rohanás, ezredes - mondta Parck. - Valójában inkább azt szeretném, hogy ott maradjon napfelkeltéig. A szenzoraiknak csak korlátozott hasznát tudják venni az erdőben, és nincs értelme veszélynek kitenni az embereit a sötétben.

- Ahogy kívánja, kapitány - mondta Barris, érezte, ahogy az arca felforrósodik.

- Jól van - mondta Parck. - Majd folytatjuk a beszélgetést holnap reggel. Jó éjszakát, ezredes. Álljon készenlétben.

- Igen, uram - mondta Barris összeszorított fogakkal. - Jó éjszakát, kapitány.

Kikapcsolta a komlinket. - Nekem nem úgy hangzott, mintha a kapitánynak túl jó véleménye lenne a katonáinkról - mondta Wyan őrnagy, ahogy felfelé jött mögötte.

- Hibáztathatod érte? - vágott vissza Barris.

- A jelenlegi helyzetben azt hiszem nem - egyezett bele Wyan.

- Mi lesz most?

- A csempész barátaink bizony nagyon fogják sajnálni, hogy megzavartak minket, az lesz. - morogta Barris. - Az első dolog, amit akarok tőled, hogy ellenőrizd újra a védelmi gyűrűt. Nem akarom, hogy más is átjusson ma este.

- Igen, uram. És az után?

Barris elnézett a kivilágított erdő felé, a düh egy újabb hulláma keveredett a gyomrában lévő felfordulással. Egy csempész sem fog bolondot csinálni belőle. Vagy ha mégis, nem fogja megélni, hogy kárörömöt érezzen miatta. - Azután maga és én leülünk áttekinteni a légi térképeket, az adatokat a Strikefastról, és mindent, amihez hozzá tudunk férni. És rájövünk, hogyan találjuk meg azokat a csempészeket.

A bogarak csicsergésétől alig lehetett hallani az újabb messzi morajlást, amit a hideg éjszakai szellő sodort ide. Terrik abbahagyta a munkáját, és a barlang szája felé fordította a fülét, hogy hallgatózzon. Ahogy számolta, ez volt a negyedik

nagy robbanás az elmúlt öt órában, leszámítva a repülő lezuhanását kicsivel napnyugta után. Egyik robbanás sem tűnt közelebbinek, mint az első.

Természetesen a birodalmiak voltak azok. De mi a fenével játszottak?

Egy árnyék osont el csöndben a csillagfény elől, a barlang száján át. Terrik ösztönösen a pisztolya felé nyúlt, aztán megnyugodott, amikor meglátta, hogy csak Llollulion az. - Láttál vakamit? - kérdezte halkán.

A borlovi suttogása szintén halk volt, és olyan kellemetlen, amilyen minden előző alkalommal. - Tudod, hogy ennek egyáltalán nincs semmi értelme - panaszkodott Terrik, elsétálva a társa mellett, aztán lenézett az alattuk lévő ködös erdőre. - Közel sincs elég robbanás ahhoz, hogy kiterjedt támadás legyen. De túl sok van ahhoz, hogy ideges rohamosztagosok legyenek, akik gránátokat dobálnak egymás árnyékára.

Egy hosszú percre csak a rovarok hangját lehetett hallani. Terrik a füleit hegyezte, de nem volt robbanás. És akkor, szinte félénken, Llollulion előállt egy ötlettel. - Jaj, ne szórakozz már! - gúnyolódott Terrik. - Az egyértelműen egy egyszemélyes ház volt. Maximum kétszemélyes. Ki lenne elég őrült ahhoz ebben a galaxisban, hogy szembeszálljon jónéhány csapatszállítóval, amik tele vannak birodalmiakkal?

De mégis, most hogy belegondolt, azoknak a robbanásoknak a hangja többé-kevésbé a tábor felől jött, ami fölött elrepültek. És az energia kiírások arra utaltak, hogy a hely jelenleg használatban volt. Szóval ki lenne annyira őrült a galaxisban, hogy egyedül szembeszálljon azokkal a birodalmiakkal?

Llollulion megint trillázott. - Jól van, szóval néhány crintliai megpróbálná megvédeni a területét ilyen esélyek mellett is - morogta Terrik. - Ne próbáld beadni nekem, hogy a birodalmiaknak négy gránátjukba kerülne elbánni két crintliaival.

Még egy tompa robbanást fújt erre a szellő. - Öt gránátjukba - tette hozzá Terrik. - Akárhogy is, nem a mi dolgunk.

Llollulion válaszolt. - Mondtam, hogy nem a mi dolgunk - bizonygatta Terrik. - Ki akarsz cselezni néhány birodalmi rohamosztagot, és kapcsolatba lépni azzal, aki ott kint van? Legyél a vendégem. Én viszont itt maradok.

A borlovi hátrahajtotta a fejét meglepetésében, a tollai felálltak. - Ne nézz rám így - csattant fel Terrik. - Semmi bajom azzal, hogy szövetségeseket szedünk fel, amikor jól járunk vele. De most, nem. Az Ismeretlen Űrben vagyunk, nem emlékszel? Nagy esély van rá, hogy ez valami ismeretlen idegen, akivel még beszélni sem tudnánk. És még ha tudnánk is, ki mondta, hogy csatlakozni akarna hozzánk?

Terrik megfordult, és elindult vissza a Starwayman felé. - Egyébként - mondta a válla fölött - a legtöbb, amit akarhatunk egy szövetségéstől most, hogy lefoglalja a birodalmiakat. És már így is azt csinálja. Hagyjuk csak egyedül, és inkább készítsük fel a repülésre ezt az ócskavasat.

Öt áldozatuk volt az őrgyűrű katonái közül azon az éjszakán. Hármuk a láthatatlan ellenség keze által halt meg, a fejük vagy a testük szétrobbantva sokkgránátokkal. Senki sem látott semmit, se a támadások előtt, sem utánuk. A másik kettőt a saját ideges társaik lőtték le véletlenül, akik betolakodóknak hitték őket a ködös sötétségben.

Mire a hajnal elkezdte kivilágítani az eget, Barris-nak már elege volt.

- Azt javaslom, nyugodjon le, ezredes - mondta Parck őrvitén nyugodt hangon. - Tudom, hogy nem volt egy túl jó éjszaka a maga számára...

- Uram, öt embert vesztettem az éjszaka - vágott közbe Barris keményen. Nem volt túl illedelmes így beszélni egy feljebbvaló tiszttel, de Barris nem érezte magát túl illedelmesnek ebben a pillanatban. - És ebben még nincs is benne a három pilóta és a gépeik, amiket tegnap délután veszítettünk el. Erősen javaslom, hogy hagyjuk el ezt a helyet, és térjünk vissza a Strikefast-ra. Aztán pedig felégetjük az egész erdőt orbitális pályáról.

- Maga fáradt, ezredes - mondta Parck. A hangja még mindig nyugodt volt, de hirtelen kicsit keményebb lett. - És nem is gondolkodik logikusan. Ha megöljük a csempészeket, akkor nem találjuk meg az ellenállási csoportot, amit keresünk. Úgy gondolja, hogy egy kiégett teherhajó illő ajándék lesz Palpatine császárnak, ha visszavisszük?

- Nem érdekelnek az ajándékok, kapitány - mondta Barris hűvösen. - Nem szeretném több emberemet elpazarolni.

- Nem is kell - mondta Parck. - Egy csapatszállító már úton van kétosztagnyi rohamosztagosommal. Ők fogják felváltani a maga embereit.

- Már meg is érkeztek - morogta Barris, ahogy végignézett a tisztáson, ahol az utolsó arctalan fehér páncélos rohamosztagos is eltűnt az erdőben. A nem kívánt jelenlétük otromba sértés volt Barris saját katonáira nézve, de a jelen pillanatban ez nem foglalkoztatta Barris-t. - És ha az én véleményemet akarja hallani, uram, akkor nem lesz több szerencsénk a csempészek megtalálásában, mint az enyéimnek. Kifüstölni őket orbitról lenne a legjobb lehetőségünk.

- Majd észben tartom a javaslatát, ezredes - mondta Parck hideg hangon. - Addig is, azt javaslom pihenjen egy kicsit. A rohamosztagosok meg tudnak birkózni a...

Minden figyelmeztetés nélkül, Parck hangját elnyomta a statikus zöreje.

Barris a komlink kapcsolójához nyúlt, és a statikus zörej megszűnt, a füleiben meghagyva a fájdalmas csengést. - Teljes készség! - ordította, előhúzta a fegyverét, és az őrgyűű felé futott. - Mindenkinek teljes készség. Wyan őrnagy, hol van?

- Itt, uram - mondta Wyan, odafutva az őrgyűű felől a tisztáson, Barris-tól jobbra. - Minden komlink csatorna elérhetetlen.

- Tudom - morogta Barris. - Ami elég az elég. Tizenhatsz rohamosztagos veri a bokrokat kint. Küldjön ki néhány embert, hogy hívják vissza őket. Kitörünk.

Wyan szája kicsit tátva maradt. - Elmegyünk, uram?

- Igen. Valami ellenvetés?

Az őrnagy szája megrándult. Talán belehallgatott Barris beszélgetésébe Parck kapitánnyal. - Nem, uram, nincs ellenvetésem. Mi legyen azzal? - rámutatott az idegen táborra.

Egy táborra, amit még nem igazán tudtak átvizsgálni, és lennének magas rangú idealisták a szenátusban, akik problémát csinálnának belőle, ha itt hagynák alapos vizsgálódás nélkül.

De erre is volt egy válasz. - Magunkkal visszük - mondta Barris.

Wyan álla még lejjebb ereszkedett egy pár milliméterrel. - Mi...
Mi?

- Azt mondtam, hogy magunkkal visszük - válaszolta türelmetlenül Barris. - Elég hely van a transzportban az egésznek. Mondja meg a technikusoknak, hogy szedjék le a nehéz szállítókat, és siessenek. - Fél órán belül legyen minden a fedélzeten. Mozdítsák meg!

Wyan láthatóan nyelt egyet. - Igen, uram - mondta, aztán sietősen elindult az idegen ház felé.

Barris óvatosan kipróbálta a komlinket, de még mindig használhatatlan volt a zavarás miatt, és egy káromkodással újra kikapcsolta.

Egy káromkodással, és egy igen fájdalmas érzéssel a gyomrában. Csak egy oka lehetett annak, hogy zavarják a kommunikációt: az előző éjszaka támadásai után a láthatatlan ellenség ott kint támadásra készült. Arrébb lépve, hogy az egyik csapatszállító részleges takarásába kerüljön, megbizonyosodott róla, hogy az egész birodalmi tábor hallótávolságon belül van, jól megszorította a fegyverét, és felkészült a támadásra.

De az ellenség most sem volt hajlandó az elvárásai szerint játszani. Tíz percen belül az első rohamosztagos előbukkant az erdőből, Barris hírvivőinek a válaszaként. A komlink zavarása folytatódott, ahogy a többi birodalmi visszatért a táborba, de a támadás, amire Barris számított, sohasem öltött alakot. Ezen a

meghatározott fél órán belül az idegen tábort felpakolták a transzportra, és készen álltak az indulásra.

Leszámítva egy egyszerű apró hibát. Az egyik rohamosztagos a tizennyolcból hiányzott.

- Hogy érti azt, hogy hiányzik? - mondta Barris követelődzően, ahogy három rohamosztagos céltudatosan elindult vissza az erdőbe, négy társuk pedig védő pozíciót vett fel mögöttük a tisztás szélén. - Azt hittem, hogy ezek az elitjei Palpatine új hadseregének. Hogy tűnhetett el egy?

- Nem tudom, uram - mondta Wyan, aztán körbenézett. - De arra a következtetésre jutottam, hogy igaza volt. Minél hamarabb eltűnünk innen, annál jobb.

Barris hirtelen döntésre jutott. A fenébe is a rohamosztagosokkal. Ha még több problémát akarnak keresni, akkor az az ő dolguk. - Minden technikus szálljon fel a transzportra - parancsolta Wyan-nak. - A rohamosztagosok majd követnek minket, szabványos visszavonuláshoz rendeződve. Indulunk, ahogy mindenki felszállt.

- Mi lesz a rohamosztagosokkal? - kérdezte Wyan.

- Nekik ott van a csapatszállító, amin idejöttek - mondta Barris. ? Itt maradhatnak, és üthetik a bokrokat, ahogy a szívük kívánja.

Odafordult a transzport felé, amit épp most fejeztek be feltölteni, és észrevette az egyik rohamosztagost, aki mereven állt a lejáró mellett. - Rohamosztagos, menj és mondd meg a parancsnokodnak, hogy...

Sohasem fejezte be a mondatot. Figyelmeztetés nélkül, a rohamosztagos hirtelen eltűnt egy ragyogó robbanásban.

Barris rögtön hasra vetette magát, a fülei csengtek a robbanás hangjától. - Riadó! - ordította automatikusan, az erdő legközelebbi szélét figyelve, a támadót keresve. De ahogy mindig, most sem volt semmi. Néhány rohamosztagos - bátor vagy öngyilkosjelölt, Barris nem tudta eldönteni, hogy melyik - abba az irányba rohamozott. Mintha sokra mennének vele.

Mögötte Wyan eleresztett egy félelemmel teli káromkodást. - Ezredes, nézzen oda!

Barris átfordult a hasán, hogy megint szembekerüljön a transzporttal. A robbanás füstje elszállt, felfedve, hogy a hajó csak minimális károsodást szenvedett. Leginkább csak külsőt, és igazából semmi olyat, ami megakadályozná a fények működését vagy a burkolatét.

Lenézett az összegyűrődött maradványaira a rohamosztagosnak...

És elállt a lélegzete. A páncél, ami már nem volt fehér, apró darabokban volt szétszóródva egy kis sugárban a pont körül, ahol a rohamosztagos állt.

A páncél ott volt. De a test teljesen dezintegrálódott.

- Nem tudom elhinni - mormogta Wyan a bajsza alatt. - Az a robbanás nem volt ennyire erős. Hogyan pusztíthatta el a testet teljesen?

- Nem tudom - mondta Barris, újra lábra állva. - Ez jelenleg nem is érdekel. Eltűnünk innen. Most.

Bekapcsolta a komlinkjét, és felfedezte, hogy a zavarás végre megszűnt.

- Itt Barris ezredes - mondta. - Minden birodalmi katona térjen vissza a táborhelyhez, és készüljön fel az evakuációra.

- Uram? - mormogott Wyan, kibámulva az erdőre. ? Úgy tűnik megtalálták.

Barris követte a tekintetét. A tisztáson felbukkanva, ahol a három rohamosztagos elment megkeresni a társukat... És valóban megtalálták. Legalábbis ami megmaradta belőle.

- A tökéletes vége a tökéletes küldetésnek - morogta Barris. - Gyerünk, őrnagy. Tűnjünk el innen.

Barris félig számított rá, hogy a transzportot és a csapatszállítót megtámadják, ahogy emelkedtek fel az erdőből, és elindultak

az ég felé. De nem követte őket rakéta vagy lézersugár, és hamarosan újra a Strikefast hangárjának a biztonságában érezték magukat.

Parck kapitány a transzport mögött várakozott, ahogy előbukkantak. - Ezredes - bólintott ünnepélyesen üdvözlésképp. - Nem emlékszem rá, hogy engedélyt adtam volna a pozíciója elhagyására.

- Nem, uram, nem adott - mondta Barris, hallva a kimerültséget a saját hangjában. - De ahogy maga rámutatott korábban, én voltam a parancsnok a színhelyen. Azt tettem, amit a legjobbnak véltem.

- Igen - mormogott Parck. Egy pillanatig még Barris-ra nézett, aztán áthelyezte a tekintetét a transzportra. Barris-nak úgy tűnt, hogy a tekintete megakadt egy pillanatra az apró sérülésen, amit a lehetetlen robbanás okozott, ami dezintegrálta azt a rohamosztagost... - Hát, ami megtörtént, az megtörtént. Azt mondták, hogy elhozta az idegen tábornok magával.

- Igen, uram - mondta Barris, enyhén felvonva a szemöldökét, ahogy megpróbálta megfejteni a parancsnok arc kifejezését. Arra számított, hogy Parck mérges lesz, vagy legalábbis elégedetlen a katonák teljesítményével. De ehelyett úgy tűnt, csak elmélkedik. - Akarja, hogy újra ráállítsam a technikusokat?

- Nem kell sietni - mondta Parck. - Most mindenki jelentkezzen eligazításra. Azok a csempész támadások túl hatásosak voltak, mindent tudni akarok arról, ami ott lent történt. - Lassan visszahelyezte a tekintetét Barris-ra. - Ami magát illeti, ezredes, szeretném, hogy csatlakozzon hozzám az irodámban.

Szóval négy szemközt fogja ráejteni a kalapácsot Barris-ra. Egy kis jóindulat, legalább. - Igen, uram - sóhajtott Barris.

Elhagyták a hangárt, de Barris meglepetésére nem Parck irodájába mentek. Ehelyett a kapitány a hangár irányítótornyához vezette őt, aminek a fényei megmagyarázhatatlan módon elsötétültek. - Uram? - kérdezte Barris, ahogy Parck odalépett a megfigyelőablakhoz.

- Egy kísérlet, ezredes - mondta Parck, rámutatva az irányítópultnál ülő emberre. - Rendben, kapcsolja le a fényeket a hangárban.

Barris odalépett Parck oldalához, ahogy a fények a megfigyelőablakon kívül éjszakai szintre süllyedtek. A transzport és a csapatszállítók, amiket nemrég hagytak el, kifejezetten jól látszódtak, közvetlenül alattuk. Mögöttük, a hangár másik végében három kappa osztályú űrsikló és egy harbinger futárhajó állt. Senkit sem lehetett látni. - Miféle kísérlet? - kérdezte Barris.

- Egy elmélet tesztelése, valójában - mondta Parck. - Helyezze magát kényelembe, ezredes. Egy ideig még itt lehetünk.

Már két órája ott voltak, amikor egy árnyékos figura tűnt fel, lopakodva a transzportból. Csöndben átosont az elsötétített hangáron, a többi hajó felé, kihasználva az elszórt fedezékeket útja közben.

- Ki az?- kérdezte Barris, megfeszítve a szemeit, hogy áthatoljon a halvány fényen.

- Minden problémájának a forrása, lenn a felszínen, ezredes - mondta Parck egyértelmű elégedettséggel. - Ha jól sejtem az az idegen, akinek megszállták az otthonát.

Barris a szemöldökét ráncolta. Egyetlen idegen? Egyetlen idegen? - Az lehetetlen, uram - ellenkezett. - Azok a támadások nem lehettek egyetlen idegen munkái.

- Hát, meglátjuk, hogy csatlakozik-e hozzá egy vagy két másik idegen - mondta Parck. - Ha nem, azt mondom ő volt az.

Az árnyékos figura keresztülment a helyiségen, most a többi hajó felé tartva. Egy pillanatra megállt, mintha habozna. Aztán határozottan odalépett a középső kappa úrsikló ajtajához, és beszállt. ? Úgy tűnik, hogy valóban egyedül volt - mondta Parck, elővéve egy komlinket, aztán bekapcsolta. - Rendben, parancsnok, hatoljanak be. A középső kappában van. Állítsanak minden fegyvert kábításra, élve akarom és sértetlenül.

A problémák után, amiket az idegen okozott Barris ezredesnek a bolygó felszínén, Parck arra számított, hogy ádáz harcot fog vívni a fogvaejtőivel. Kellemes meglepetésére úgy tűnt, hogy megadta magát a rohamosztagnak mindenféle ellenállás nélkül. Talán meglepték. Valószínűbb, hogy tudta mikor haszontalan ellenállni.

Ami Parck számára csak még érdekesebbé tette az élőlényt. És a ködös tervet, ami a tudata mélyén formálódott, sokkal könnyebben megvalósíthatónak.

A hangár fényeit visszaállították a normális intenzitásra, mire a rohamosztagnak kikísérték az idegent az úrsiklóból, és Parck azon kapta magát, hogy elbűvülte, ahogy a rabot odahozták, ahol nemrég még ő és Barris álltak. Általánosan elég emberszerű volt méretben és testfelépítésben, néhány figyelemreméltó különbséggel. Valamilyen szőrökbe és bőrökbe volt öltözve, amik valószínűleg az erdőben voltak őshonosak, ahol élt. Még a felfegyverzett rohamosztagnak gyűrűjében is volt valami méltóságteljes kiállása, ahogy lépkedett.

- Nézzen rá - morogta Barris undorral a hangjában, ahogy ránézett az idegenre. - Azokra a mocskos jawákra emlékeztet a Tatooine-ról. Tudja, azokkal a...

- Csönd, ezredes - morgott Parck, ahogy az idegen és a kísérete megálltak előttük. - Üdvözlöm a Strikefast Victory osztályú csillagromboló fedélzetén. Beszéli a basicet?

Egy pillanatig úgy tűnt, hogy az idegen tanulmányozza. - Egy kicsit - mondta.

- Rendben - mondta Parck. - Parck kapitány vagyok, ennek a hajónak a parancsnoka.

Az idegen tekintete megfontoltan körbesiklott a hangáron. Nem úgy, mint egy primitív, akit lenyűgöz a hely mérete és pompája, hanem mint egy másik katona, felmérve az ellensége erejét. És gyöngéit. - Mitth'raw'nuruodo-nak hívnak - mondta, visszanézve Parck-ra.

- Mitth'raw'nuruodo - ismételte Parck, megpróbálva nem megcsónkítani az idegen szót, de nem igazán sikerült neki. - Először is azt akarom, hogy tudja, nem állt szándékunkban betolakodni a maga életébe ott lent. Csempészeket üldöztünk, és véletlenül találtunk rá az otthonára. Az egyik utasításunk az, hogy tanulmányozzunk minden ismeretlen fajt, amivel összefutunk.

- Igen - mondta Mitth'raw'nuruodo. - A k'rell'-i kereskedők** is ezt mondták, akikkel először találkoztam.

Parck a szemöldökét ráncolta. K'rell'-i kereskedők? ? Úgy érti corellia-iak - javasolta Barris.

- Ah - bólintott Parck. - Hát persze. Úgy képelem ők tanították meg a basicre.

- Mit óhajt tőlem? - kérdezte Mitth'raw'nuruodo.

- Mit óhajt tőlünk? - ellenkezett Parck. - Elég sok mindenem keresztülment azért, hogy feljuthasson erre a hajóra. Mit remélt, mit fog elérni?

- Ha meg akar ölni, szeretném ha gyorsan tenné meg - mondta Mitth'raw'nuruodo, figyelemre sem méltatva a kérdést.

- Nem csak ezeket a kérdéseket tudjuk feltenni - vágott közbe Barris élesen. - Vannak drogjaink és vallatási módszereink...

- Elég - mondta Parck, félbeszakítva Barris szóáradatát azzal, hogy felemelte a kezét. - Meg kell bocsátania Barris ezredesnek, Mitth'raw'nuruodo. Nem igazán örül neki, hogy maga megfuttatta őt és az embereit odalent.

Az idegen ránézett Barris-ra. - Szükséges volt.

- Miért? - erőlködött Parck. - Mit akart elérni vele?

- Hazatérni.

- Hajótörést szenvedett?

- Száműztek.

A szó ott lebegett a hangár füstszagú levegőjében. - Miért? - kérdezte Parck a beálló csöndben.

- A vezetők és én nem értettünk egyet - mondta Mitth'raw'nuruodo.

Parck felhorkant a bajsza alatt, néhány a Birodalmi Szenátus hangosabb tagjaira gondolva. - Igen, nekünk is vannak hasonló problémáink néhány vezetőnkkel - mondta Mitth'raw'nuruodonak. - Talán segíthetnénk egymásnak.

Az idegen szemei egy kicsit összehúzódtak. - Hogyan?

- Ahogy láthatja, sok űrhajónk van - mondta Parck, körbemutatva a hangáron. - Nincs rá okunk, hogy ne tudnánk biztosítani azt, amire szüksége lenne a hazajutáshoz.

- Cserébe miért?

- Egy pillanat és elmondom - mondta Parck. - De először is tudni szeretném, hogy hogyan tudta kicselezni azokat a rohamosztagosokat ott lent.

- Nem volt nehéz - mondta Mitth'raw'nuruodo, újra Barris-ra nézve. - Az űrhajójuk nem messze a száműzetésem helyétől zuhant le, és volt időm megvizsgálni mielőtt a többi katonájuk megérkezett. A pilóta halott volt. Elvittem a holttestét és elrejtettem.

- És kitömte a pilótaruháját fűvel - tette hozzá Barris. - Remélve, hogy mi nem vesszük észre, hogy elvitte a komlinket.

- És maguk nem vették észre - emlékeztette rá az idegen nyugodt hangnemben. - Fontosabb volt számomra, hogy furcsának vagy zavarónak találják a helyzetet, és ezért

visszavigyék a ruhát és a megerjedt pyussh bogyókat a táborukba.

- Erjedt bogyók? - ismételte Barris.

- Igen - mondta az idegen. - Amikor erjedtek és összemorzsolódnak, odacsálnak néhány őshonos apró állatot.

- Amikre rákötözted az energiacellákat - mondta hirtelen Barris.

- Így juttattad át őket a védőgyűrűn.

- Igen - mondta az idegen egy apró biccentés kíséretében. - És ahogy megtámadtam a katonákat később. Egy hajítót használtam, hogy több bogyót tegyek a páncélba, ami aztán odavonzotta az állatokat.

- És még egy TIE vadász lezuhanását is okozta - mondta Parck.

- Legalábbis úgy sejtem, hogy maga tette. Hogy vitte végbe azt?

Mitth'raw'nuruodo szakaszosan megvonta a vállát. - Tudtam, hogy a hajó jönni fog, hogy engem keressen. Csak kifeszítettem néhány huzalt két magasabb fa közé előkészületként. Az egyik hajó beleszaladt.

Parck bólintott. És olyan alacsonyan a pilótának természetesen nem volt elég ideje, hogy kikerüljön a hirtelen ütközésből. - Tudja, nem sokra ment volna vele, ha elfogja az egyik TIE vadászt működőképes állapotban. - mondta az idegennek. - Nincsenek felszerelve hiperhajtóművel.

- Nem számítottam arra, hogy a hajó egyben marad - mondta Mitth'raw'nuruodo. A pilóta felszerelését akartam. És a komlinkjét.

- De nem vette el a komlinket - ellenkezett Barris. - Leellenőriztük a felszerelést, és még ott volt.

- Nem - mondta Mitth'raw'nuruodo. - Ami ott volt, az az első pilóta komlinkje volt.

Parck mindezek ellenére elmosolyodott. Olyan egyszerű, mégis ötletes. - Szóval kicserélte a komlinkeket. Így amikor felfedeztük, hogy az első eltűnt, és lezártuk a frekvenciáját, akkor még volt magánál egy, ami működött. Nagyon ötletes.

- Nagyon egyszerű - ellenkezett Mitth'raw'nuruodo.

- Szóval megöltél egy pilótát a komlinkjáért - mondta keményen Barris. Egyértelműen nem volt annyira lenyűgözve az idegen leleményessége által, ahogy Parck. - Miért folytattad az embereim leölését? Szórakozásból?

- Nem - mondta Mitth'raw'nuruodo komolyan. - Azért, hogy a katonák a teljesebb páncélzattal jöjjenek.

- Teljesebb? - tört ki Barris-ból. - A rohamosztagosok? Azt akartad, hogy rohamosztagosok jöjjenek?

- A katonái sisakot viseltek - mondta az idegen, egy képzeletbeli peremet rajzolva a homloka köré. - Nem volt jó

nekem - odatette az egyik kezét az arcára. - Olyan páncélra volt szükségem, ami eltakarja az egész arcomat.

- Hát persze - bólintott Parck. - Az volt az egyetlen út, hogy észrevétlenül bejuthasson a táborba.

- Igen - helyeselt Mitth'raw'nuruodo. - Robbanóanyagot használtam az elsőn, hogy legyen min tanulmányoznom.

- Egy pillanat - zavarta meg őket Barris. - Hogy érted el azt, hogy senki sem hallotta a robbanást?

- Ugyan abban a pillanatban csináltam, amikor elkezdtem zavarni a kommunikációt. - Persze, hogy senki sem hallotta.

- Amit a komlinkkal értél el, amit kölcsönvettél? - kérdezte Parck.

- Igen - mondta Mitth'raw'nuruodo. - Tanulmányoztam a páncélt, és találtam egy módszert, ahogy anélkül tudtam megölni a katonát, hogy észrevehető sérülés keletkezett volna. Így is tettem, aztán a táborhoz sétáltam és beszálltam a nagyobb hajóba. Még senki sem volt bent.

Kis ágakkal, amiket magammal hoztam, kitámasztottam a páncélt, és kivettem a lejárához, egy bombával ellátva, hogy elpusztítsa.

- Hogy ne vegyük észre, hogy igazából két rohamosztagos hiányzott - bólintott megint Parck. - Ismét ötletes. És végül hol bújt el utána?

- A második generátor tokjában - mondta neki Mitth'raw'nuruodo. - Majdnem üres. Az elsőhöz való alkatrészek tárolására használtam.

Parck felhúzta a szemöldökét. - Ami arra utal, hogy már jó ideje itt van. Látom, hogy miért akart olyan kétségbeesetten elmenni innen.

Mitth'raw'nuruodo kihúzta magát. - Nem voltam kétségbeesett. Muszáj visszatérnem a népemhez.

- Miért? - kérdezte Parck.

Megint úgy nézett ki, hogy az idegen tanulmányozza őt. - Mert veszélyben vannak - mondta végül. - Sok veszély van a galaxisban. ***

- Beleértve minket? - morogta Barris.

Az idegen nem hátrált meg. - Igen.

- És hogyan segítené a népét ezekkel a veszélyek elleni védelemben? - mondta Parck, idegesen rápillantva Barris-ra.

- Ők nem fogadják el a... Nem ismerem azt a szót. Azt a támadást, amit azelőtt hajtanak végre az ellenségen, mielőtt az ellenség megtámadott volna.

- Megelőző támadás - segítette ki Parck.

- Megelőző támadás - ismételte Mitth'raw'nuruodo. - A népem katonai vezetői közül egyedül én fogadom el ezt a hadviselés helyes határain belül.

Szóval egy katonai vezető volt. Most már igazán egyértelműnek tűnt. - És úgy gondolja, hogy most meg tudná győzni a népét ennek a koncepciónak a helyességéről?

- Nem kell megpróbálnom - mondta Mitth'raw'nuruodo nyugodt hangon. - Nincs szükségem az engedélyükre ahhoz, hogy harcoljak az oldalukon.

- Mi? Egyedül? - mondta Barris, a hangja félig gúnyolódó, félig pedig hitetlenkedő volt.

Mitth'raw'nuruodo szembenézett vele, és Parck úgy hitte, hogy megvetést fedezett fel az idegen arcán. - Ha szükséges.

- Ez igazán hősie - mondta Parck. - És igazán nagy hülyeség is. És potenciálisan nagyon veszteséges.

- Talán van valami alternatív javaslata? - ellenkezett az idegen.

Parck enyhén elmosolyodott. - Még mindig tanulmányoz minket, ugye? - kérdezte. - Még most, a foglyunként is, a menekülés minimális esélyével, tanulmányoz minket.

- Természetesen - mondta az idegen. - Ön maga mondta, hogy potenciális veszélyforrás.

- Igaz - mondta Parck. - A másik oldalról nézve viszont, hogyan lehetne jobban semlegesíteni egy ellenséget, mint belülről.

A szeme sarkában látta, hogy Barris-nak leesik az álla. - Kapitány, mit javasolt?

- Felajánlok Mitth'raw'nuruodo-nak egy lehetőséget a flottánál, ezredes. - mondta Parck, közelről szemlélve az idegen arcát. Nem látszott rajta semmi meglepetés, semmi változás az arckifejezésben. Talán túlságosan is ledöbbsent ahhoz, hogy reagáljon. Vagy már előre látta az ajánlatot. Talán szándékosan terelte ebbe az irányba a társalgást. - Palpatine császárnak sok ellensége van - folytatta Parck. - Az ellenállási csoportok gyors szaporodása ezt megmutatja. Egy hadvezető Mitth'raw'nuruodo képességeivel értékes nyereség lenne.

- De ő egy... - Barris elvágta a mondatát egy szisszenéssel.

- Idegen? - fejezte be Parck. - Igen, az. De néha ez nem tesz különbséget.

- Palpatine-nál igen - mondta keményen Barris.

- Nem mindig - Parck kissé felhúzta a szemöldökét - Én szeretném megkockáztatni, Mitth'raw'nuruodo. Mit gondol?

- A maga haszna egyértelmű. - mondta Mitth'raw'nuruodo. - De mi lenne az enyém?

- Hozzáférés a flotta fájljaihoz a Külső Gyűrűben élő idegen fajokról, például - mondta Parck. - Egy lehetőség, hogy használja a képességet, megkeresse és semlegesítse a népet fenyegető veszélyeket, amik a Birodalom határain belül léteznek.

Vállat vont. - És ki tudja? Talán az uralkodó hajlandó lenne visszaküldeni magát ide, egy elég nagy haderővel ahhoz, hogy semlegesítse azokat a népet veszélyeztető fenyegetéseket, amiket említett. Végülis egy a maga népet fenyegető veszély a Birodalomra nézve is az lenne. Mitth'raw'nuruodo tekintete átsiklott Barris-ra. - És ha az emberei nem találnak elfogadhatónak?

- Akkor megígérem magának, hogy odaviszem, ahova csak menni akar - mondta Parck.

- Uram, erősen javaslom, hogy ezt fontolja meg újra - mondta Barris, a hangja lágy, de sürgető. - Az uralkodó soha sem fogja elfogadni ezt a... ezt a lényt.

Parck elmosolyodott magában. Nem, az uralkodó nem igazán tartotta sokra a nem embereket... de volt néhány kivétel. Például azok az idegenek, akiket Darth Vader fedezett fel azon a lerombolt világon, és besorozta őket az uralkodó személyes használatára. Vader hajójának a parancsnoka azon a küldetésen Parck unokatestvére volt, és egy régi vetélytársa az

Akadémián, akit előléptettek altengernaggyá a találkozásban való részvételéért.

Talán végre talált egy módszert Parck, amivel felülmúlhatja. Vagy talán le is hagyhatja. - Megegyeztünk?

- Ezzel a kockázattal megéri - mondta Mitth'raw'nuruodo. - Elmegyek és beszélek a császárokkal.

Parck elmosolyodott, az elégedettség érzése keresztüláramlott rajta. Most már megvolt a nyereménye. Egy sokkal nagyobb nyeremény, mint a teljesen jelentéktelen csempészek, akik még mindig ott bujkáltak a bolygón. - Kiváló - mondta. - Indulunk. Azért egy figyelmeztetés: szinte biztos, hogy meg kell változtatnia a nevét. A Mitth'raw'nuruodo-t túl nehéz kiejteni az átlagos flottatiszt számára.

- Hát persze - mondta az idegen mosolyogva. Ránézett Barris-ra. Azok a parázsló vörös szemek, ahogy Barris rámutatott, nagyon emlékeztették a jawák szemeinek a ragyogására, a kék bőre és a kékesfekete haja kontrasztjában. - Talán a nevem magja könnyebb lesz a flottatisztek számára. Hívjanak Thrawn-nak.

- Akkor Thrawn - bólintott Parck. - És most talán elkísérhetne a hídhöz. A birodalmi orientációja talán elkezdődhetne már most.

A barlang szájából Llollulion trillázott sürgetően. - Miről beszélsz? - követelőzött Terrik, odalépve hozzá. - Nem fogják most feladni.

A borlovi trillázott még egyet, odanyújtva neki a makrotávcsövet. A bajsza alatt morogva odatette a szemeihez, és felfelé nézett.

Pont időben, hogy lássa a csillagrombolót a hiperűrbe ugrani.

- Hát - morogta, leeresztve a makrotávcsövet hitetlenkedésében. Hirtelen támadt egy gondolata, és újra felemelte, végignézve a horizonton. De nem volt több hajó a látóterében, amik idejöhettek volna folytatni a keresést. Kivétel ha a bolygó másik oldalán álltak lesben.

Terrik elvigyorodott. Ha a horizontnál álltak lesben, azt remélve, hogy kicsalják, akkor nagyon kegyetlen meglepetésben lesz részük. Lehet, hogy a Starwayman régi és ütött-kopott, de adva a kiváló indulást, bármit le tudott hagyni ott kint. - Kapcsold fel a konvertereket - parancsolta Llollulionnak. - Eltűnünk innen.

A borlovi beleegyezően trillázott, és a barlang felé indult. Terrik még egyszer ránézett az égre, aztán azon kapta magát, hogy akarata ellenére az erdőt nézi, ahol a táborhely volt.

Lehetett ott valami azzal a hellyel, ami miatt a csillagromboló elment olyan hirtelen? Terrik nem tudta elképzelni, hogy és

miért történhetne az meg, de a kapcsolat elkerülhetetlennek tűnt.

De nem igazán számított. Terrik-nek rakománya volt, amit célhoz kellett juttatnia, és most ismeretlen okok miatt egyszerűen megtehetette ezt. És akármilyen is történt ott kint...

A nyakába akasztva a makrotávcsövet, megfordult, és visszaindult a barlang felé. Akármilyen is történt ott, biztos, hogy semmi köze nem volt hozzá.

* Zahn eredetileg elnököt írt itt, amit azóta retconoltak, mint egy alternatív elnevezését a főkancellári címnek.

** A Koréliai "kereskedők" Car'das és társai voltak. Lásd Outbound Flight.

*** Thrawn itt a Yuuzhan Vongokra utal, akikről a chissek már jóval azelőtt tudtak, hogy megtámadták volna a galaxist.